

Sant Miquel d'Orpí

Orpí

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Orpí
Emplaçament Situat a la part més baixa del nucli d'Orpí, sota el castell.
Alçada: 474

Coordenades:

Latitud: 41.5192
Longitud: 1.57538
UTM Est (X): 381131
UTM Nord (Y): 4597375

Classificació

Número de fitxa 08152 - 43
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Contemporani
Segle XI-XXI
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Des de l'any 1875 s'ha anat restaurant, sobretot en el segle XXI. Algunes de les intervencions han estat realitzades per voluntaris sense la supervisió de cap professional, fet que pot haver provocat la pèrdua d'informació en no conèixer els resultats d'aquestes intervencions. També s'ha primat molt en aquestes intervencions un acabat estètic que podria no correspondre amb la realitat.

Protecció Inexistent
Número inventari IPA: 5886

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: 1275201CF8917N0001OF

Fitxes associades:

Castell d'Orpí

Autoria de la fitxa

Jordi Seró i Ferrer. IN SITU SCP

Data de registre de la fitxa:

dl., 13/10/2014 - 02:00

Descripció

Està situada al sud del nucli d'Orpí, a tocar del Castell d'Orpí.

L'església, força modificada, es troba incorporada dins la rectoria al qual resta totalment supeditada, cosa que es fa ben palesa a la capçalera, on l'absis sembla que sigui una dependència més del casal.

A desgrat d'aquest encotillament, encara es destria i es distingeix perfectament l'estructura de l'església, que respon a un edifici d'una sola nau, capçada vers llevant per un absis semicircular, enfilat, a causa del desnivell del terreny, sobre un alt pedestal obrat amb blocs de pedra poc o molt arreglerats. La unió entre la nau i l'absis es fa mitjançant un ampli espai presbiteral que alhora marca la degradació entre tots dos cossos d'edifici.

La nau, enguixada, és coberta amb una volta de canó de mig punt reforçada amb arcs torals. L'enlluïment que ha estat objecte, priva de veure'n l'estructura, com també de saber si realment és l'original o bé si ha estat reestructurada, cosa que també es pot dir de la volta de mig punt que cobreix l'espai presbiteral.

L'absis, per la seva banda, accepta una volta d'un quart d'esfera.

Aquesta composició tan simple és complicada per l'obriment d'una capella quadrangular a l'inici del mur nord, al costat de la qual, a tocar de l'absis, encara s'hi adossa una sagristia. D'altra banda, a l'angle sud-oest s'alça un feixuc campanar de torre, afegit, com la capella lateral i la sagristia, a l'edifici posteriorment.

També els murs laterals han estat descarregats amb dues arcades disposades a manera de capelles, que amplien lleugerament la superfície de la nau.

La porta d'accés, amb data de l'any 1653, s'obre al mur sud, probablement al mateix lloc on era situada la porta primitiva. Llevat d'uns fragments de cornisa situats al mur sud, els elements decoratius es fan patents a l'absis on, sota una cornisa, es desenrotlla un fris d'arcuacions cegues distribuïdes en tres grups de dues entre bandes llombardes, fetes amb pedra tosca, material que es repeteix a la finestra central, oberta amb doble esqueixada i rematada amb un arc de mig punt, de la qual pren model una obertura al capdavall del mur nord.

L'aparell de l'edifici ha estat fet amb blocs de pedra de mides mitjanes, només escantonats però disposats en filades horitzontals força desencaixades, que s'accentuen a l'absis amb la desarticulació parcial de les bandes llombardes.

L'edifici, que tal com hem vist acusa un seguit de transformacions que afecten especialment el cos de la nau, remodelat i ampliat posteriorment, sembla que obeeix a una construcció alçada al final del segle XI, o a tot estirar al principi del XII, data que també pot concordar amb les característiques generals de la construcció, a desgrat de la decoració llombarda present a la capçalera.

Els remodelatges que desfiguraren i desarticularen parcialment la primitiva estructura, probablement hi foren introduïts, si més no en bona part, durant el segle XVII, data que consta al nou portal. Una inscripció als peus de l'entrada ens diu que fou restaurada l'any 1875.

Història

Aquesta església es trobava dins de l'antic terme del castell d'Orpí, tocant al mateix castell. Molt aviat degué assumir les funcions parroquials del terme, que encara conserva en l'actualitat.

El terme d'Orpí es troba documentat a partir de l'any 978, quan el papa Benet VII confirma al bisbe Fruià de Vic el bisbat i les possessions episcopals, entre les quals figurava el castell de Montbui, que afrontava amb

els confins d'Orpí (Auripino).

L'església és esmentada l'any 1099, mentre que l'any 1198, en el seu testament, Ramon de Vilademàger féu una deixa per a l'obra de Sant Miquel d'Orpí. Ramon de Guàrdia, que era senyor del castell, en el seu testament de l'any 1205 deixà deu sous a Sant Miquel d'Orpí.

Actualment continua tenint culte, però les funcions parroquials es desenvolupen a l'església de Santa Cànida, en un lloc molt més avinent que no pas la capella del castell.

Bibliografia

AA.VV. (1992). Catalunya Romànica. Vol. XIX. L'Anoia. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana

